

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 13-10-37757 ארון ני כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט נצר סמאраה

תובע	אורן יעקב ע"י ב"כ עוזי'ד יואב גפני
-------------	--

נגד

נתבעת	כל חברה לביטוח בע"מ ע"י ב"כ עוזי'ד נטלי שלוי בוקאי
--------------	--

פסק דין

לפנוי תביעה לחיוב המבוחת בפיוצי תגמולו בביטוח בגין גניבת רכב.

העובדות הכספיות לעניינו ועיקר טענות הצדדים

1. התובע היה במועדים הרלוונטיים לתובעה הבעלים של הרכב מסוג מרצדס, בעל מ"ר 78-752-51 (להלן: "הרכב").
2. הנتابעת הייתה בכל המועדים הרלוונטיים לתובעה מבוחת הרכב מפני נזקים העולאים לקרות לו בהתאם לפוליסת הביטוח מסוג מקיף שמספרה 238065084 (להלן: "הפוליסה").
3. ביום 18.03.2013 נגנב הרכב בעת שחנה סמוך לבית התובע (להלן: "מקרה הביטוח").
4. עם גילוי מקרה הביטוח הגיע התובע תלונה למשטרה בדבר גניבת רכב, כן הודיע לנتابעת על הגניבה ובד בבד הגיע תביעה לקבלת תגמולו בביטוח ממנו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1. הנتابעת בדקה וחקרה את מקרה הביטוח וזכתה לשיתוף פעולה מלא מצד התובע,
2. אלא שבמכtabה מיום 08.05.2013 דחתה הנتابעת את תביעת הביטוח בנימוקים
3. כלהלן:
4.
5.
6. 1. המקרה לא ארע כמדוע.
7. 2. לא קיימו המיגונים הנדרשים בפוליסטת הביטוח
8. 3. מחקירת המשטרה עולה כי מקרה הביטוח לא ארע כמדוע.
9.
10. לטעת התובע, על הנتابעת עצמה או באמצעות מי מטעמה, מוטלת חובת ידיעו
11. וידוא, לפיה על המבוחחת לוודא כי המבוחחת מודע לחריגים לכיסוי הביטוח. אולם,
12. לטענתו, הנتابעת לא פעלה כן. לטענת התובע, הנتابעת אף לא המציאה לו את פוליסטת
13. הביטוח. משכך, אין כל תוקף לתנאי השולל חבות הנتابעת בשל אי עמידה בתנאי¹⁴
15. המיגון.
16. עד טוען התובע כי הנتابעת פعلاה שלא כמו מבוחחת סבירה ואף הפרה את הוראות
17. חוק חוזה הביטוח, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק חוזה הביטוח").
18.
19. התובע מבקשחייב את הנتابעת בסכומי כסף כדלקמן:
20.
21. 8.1. בערך הרכב במועד האגיבה בסך של 92,560 ש"ח, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית,
22. בסכום המשוערך במועד הגשת התביעה בסך של 94,878 ש"ח.
23.
24. 8.2. ריבית מיוחדת בשיעור מקסימלי לפי סעיף 28 לחוק חוזה הביטוח.
25.
26. 8.3. נזקי ממון ונזקים בלתי ממוניים המוגבלים לצרכי אגרה לסך של 5,122 ש"ח.
27.
28. הנتابעת טוענת בכתב הגנהה להיעדר כיסוי ביטוח מהתעעם שהרכבת לא היה ממוגן
29. כנדרש על פי הפלילסה, כאשר תנאי המיגון הוא תנאי מהותי לכיסוי ביטוח במקורה
30. של גונבת הרכב, ומהלעם שנמסרו לנتابעת פרטיהם כובאים בוגנו למקרה הביטוח
31. בכוונת מרמה. עד בהקשר זה, טוענת הנتابעת כי בהתאם לדוח חקירה שהפיק חוקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ
תיק חיצוני:

- 1 מטעמה עולה כי התובע נערך במשטרת נחת אזהרה בחשד למעורבות, לכואורה,
2 בגניית הרכב וכי נועתה לו בהסכמה בדיקת פוליגרפ, והוא נמצא דבר שקר,
3 לכואורה.
- 4
- 5 עוד טוענת הנتابעת כי התובע אינו המבוטח שכן הפלישה הוצאה על שם אדם אחר
6 בשם ליליאן יעקב.
- 7
- 8 כמו כן, טוענת הנتابעת כי התובע לא הוכיח את ערכו הנכון של הרכב, מאחר שלא
9 התייחס לנינוי הרכב בעת גיניבת הרכב, לרבות תוספות והפחנות, בעליים קודמים
10 ברכב, מצב מכאי של הרכב עברו התאונטי, מד אוז גובה וגוי.
- 11
- 12 באשר לטענה כי הפלישה לא הומצא בידי התובע, טוענת הנتابעת כי מאחר
13 שהפלישה הופקה במסגרת קולקטיב של עובדי בנק דיסקונט, שאמו של התובע עבדת
14 בו, הרי שהפלישה נשלחה אליה.
- 15
- 16 באשר לחיוב הנتابעת בריבית מיוחדת, טוענת הנتابעת כי פעולה בתום לב ובדרך
17 מקובלת, על יסוד ממצעי החקירה שערך חוקר מטעם.
- 18
- 19 הצדדים הגיעו את ראיותיהם ותצהיריהם עדות ראשית מטעם וביום 25.09.2016
20 התקיימה בפני ישיבת הוכחות, במסגרת נחקרו מטעם התובע: התובע, אביו של
21 התובע, מר אברהם יעקב, גיסו של התובע, מר לירן איילון, וה삼אי מטעם התובע, מר
22 משה אקרמן. מטעם הנتابעת נחקרו: חוקר פרטי שהcin את דוח החקירה מטעם
23 הנتابעת, מר אביו בן חמו, וקצין הביטחון של חברת איתוראן, מר אברהם מודיע.
24
- 25 כמו כן, הוגשו ראיות במעמד ישיבת הוכחות, לדלקמן: מענה בכתב של חברת
26 איתוראן לב"כ התובע (במ/1), דוח חקירה לתובע מיום 08.04.2013 (במ/2), דוח חקירה
27 לתובע מיום 25.04.2013 (במ/3), כתב ערובה שהופקד לשם הבאתה התייצבתו של
28 התובע להמשך חקירה משטרתית (במ/4), שלוש עדויות שמסר התובע במשטרת
29 כחשוד (במ/5-1(3)), תדפיס שיחות טלפון ממוקשר הניד שהיה ברשות התובע (במ/6),
30 תדפיס איכון מכשיר הניד שהיה ברשות התובע (במ/7), טופס החלפת רכב בביטוח
31 (במ/8), תדפיס של הרכב מטעם מרכז הסלקה של חברות הביטוח (במ/9), בדיקת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1. מימון ואישור מימון (במ/10), הودעה על מקרה ביטוח (במ/11), תצהיר תשובה לשאלון מטעם התובע (במ/12), תצהיר תשובה לשאלון וגליוי מסמכים מטעם התובע (במ/13), תצהיר ודוח חוקר חסוי מטעם הנتابעת (במ/14).
- 2.
- 3.
- 4.
5. לאחר שמיית העדים הותר לביק הצדדים להגיש סיכומיים בכתב.
- 6.
7. עם הגיע הסיכומיים בכתב מטעם הצדדים, לרבות סיכומי התשובה מטעם התובע, כל
8. שנוטר הוא לדין ולהכריע בתובענה על יסוד כל החומר המונח לפני.
- 9.

דיוון והכרעה

המסגרת הנורומטיבית

- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
14. הכלל, נטל השכנוע להראות כי ארע מקרה ביטוח כמדדוח מוטל על התובע ואילו הנטל להראות כי התקאים אחד מהחריגים להבנת הביטוחית מצד אחד המבוחחת, המשחרר אותה מתשולם תגמולו ביטוח למボיטה, מוטל על המבוחחת.
- 15.
- 16.
- 17.
18. ראו: ע"א 371/64 כהן נ. חברה לביטוח "קלדוניאן", פ"ד יט (1) (1965) 77,81 ; ע"א 544/75 איגל סטאר אינשורינס קומפני לימייט' נ' טנגבויס את ווב חב' לבניין ובנייה צבוריות בע"מ, פ"ד לב (1) (1977) 349-347 ; ע"א 224/78 חמישה יוד תכשיטנים בע"מ נ' פירמנס פאנד אינשורינס קומפני, פ"ד לג (2) (1979)).
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
23. מאחר שהנתבעת טוענת כי מקרה הביטוח לא ארע כמדדוח על ידי התובע דבר המקובל, כאמור, חיזוק ממצאי החקירה שנערכה לתובע במשפטה, וכי למעשה התובע מסר לנتابעת עובדות כזובות בכוונות מרמה, הרי שיש לפנות להוראה החוקית, שבסעיף 25 לחוק חוזה הביטוח, העוסקת בזה והקובעת בו זה לשון :
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
28. "הופרה חובה לפי סעיף 22 או לפי סעיף 23(ב), או שנעשה דבר כאמור בסעיף (ב), או שהمبرטה או המוטב מסרו לمبرטה עובדות כזובות, או שהעלימו ממנה עובדות בנוגע ל מקרה הביטוח או בנוגע לחברות המבוחחת, והדבר געשה בכוונות מרמה - פטור המברטה מחובתו". (ההדגשה אינה במקור – נ.ס.)
- 29.
- 30.
- 31.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א-3-10-37757 אונן נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 כמובן, שבנסיבות העניין, לאחר שאין טענה שהתובע הפר את חובת הדיווח על מקרה
 2 ביטוח, ומאחר שאין טענה כי התובע לא העביר תוך זמן סביר, לאחר שנדרש, את מלאו
 3 המידע והמסמכים הדורשים לבירור החבות, ומאחר שאין טענה כי התובע חסיל או
 4 הכביד בכוונה את בירור חבותה של המבוקשת, הרי שתפקידו אך ורק לטקטט המודגש
 5 שההוראת סעיף 25 לחוק חוזה הביטוח, כפי המובא לעיל.

6
 7 הדיבור 'בכוונות מרמה', שבסעיף 25 לחוק חוזה הביטוח, כולל שלושה יסודות: מסירת
 8 עובדות בלתי נכונות או כזובות; מודעות של המבוקשת לאי הנכונות או לכזב של
 9 העובדות שנמסרו; וכוונה להוציאו כספים שלא כדי על יסוד העובדות הבלתי נכונות
 10 או הכזבות.
 11

12 ראו: דע"א 230/98 **הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' נסדה** (19.5.1998).

13 .
 14 בפסקתו של בית משפט העליון נמנו שתי הגישות הפרשניות הנוגעות להוכחת שלושת
 15 היסודות שבביטוי "כוונות המרמה".
 16
 17 לפי גישה אחת, די בהוכחת שני היסודות הראשונים כדי לבסס את כוונות המרמה.
 18 גישה זו נתמכת בשיקולים מוסריים כלליים ("מעילה בת עוללה לא תצמץ זכות
 19 תביעה"), כמו גם שיקולים תועלטניים-חילוקתיים (מיgor התופעה הרווחת יחסית של
 20 מרמת ביטוח, שתוצאותיה מגוללות בסופה של דבר על ציבור המבוקש).
 21
 22 לפי גישה שנייה, כוונות המרמה היא יסוד נפשי שיש להוכיח בנפרד משני היסודות
 23 הראשונים. בהתאם לכך, בטרם נשלת זכותו של מבוטח לתגמולים, יש לברר מה
 24 המינע העומד מאחריו הודיעתיו הכוונות, שכן יתכו מקרים בהם שיקול אחר,
 25 שאינו הונאת חברת ביטוח, עומד ביסוד החודעות הכוונות (למשל, מבוטח שמוסר
 26 עובדה כזובה, לפיה היה נוכח במקום התאונה בעת התהרכשותה, על מנת שלא לחשוף
 27 בפני מעבידו או בפני רعيיתו שבאותה עת שהה במקום אחר). על פי גישה זו, מקום
 28 בו, אלמלא גרסת השkar, היה המבוטח זכאי ליהנות מתגמולים, יהיה זה בלתי צודק
 29 לפטור את המבוקשת רק עקב לכך.
 30
 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-10-37757 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1. ראו: רע"א 10/9215 יצחק פלדמן נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ (12.4.2011).

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.

עוד נקבעו הדברים הבאים בפסקתו של בית המשפט העליון:

"כאשר אחד הצדדים להליך מעלה טענה מרמה או זיוף, מוטל עליו נטל השכנוע להוכחת טענתו, בין אם מדובר בתובע או בנתבע, הגם שהנתעל הוא של מאון הסתוריות, כמפורט במשפט האזרחי, הרי שכמות הראיות הנדרש לגבי טענה מרמה, אשר לה גוון מעין פלילי, הם גבוהים יותר ועל בית המשפט לבחון את הראיות בזיהירות ובקפדנות... נשאלת השאלה מה דינה של טענה הגנה המבקשת לעקע את גרסה התובע באשר לטענה שעליו להוכיח ובה בעת ומזות למעשה מרמה שביציע התובע... טענה הגנה המבקשת לשפט את הבסיס מתוך טענותיו העובדיות של התובע תוך הצעת עובdot המלמדות על מעשה מרמה של התובע עשויה 'להוכיח' שני כובעים. בכובעה האחד, מתפרקת היא כתענת מרמה, טענה עובדתית שכדי שיקבע בה נמצא עובדתי על ידי בית המשפט על הנתבע לעמו בנטל השכנוע הרובן לפתחו כפי שצווין לעיל. בכובעה השני, יתכן ונודבר בניסיון לנמוד בחובת הראיה הרובצת לפתחו של הנתבע לאחר שה佗בע בסיס וראיות לכוארה ליזור עמידה בנטל השכנוע המוטל עליו. בנסיבות נסיוין זה, יכול הנתבע להביא ראיות מטעמו או לעשות שימוש בראיות שהגיש החובע לצורך הפרכת גרסתו העובדיות של התובע תוך הצעת היפוטזה של מרמה, וכך לגורם לתובע להיכשל בעמידה בנטל השכנוע הרובן לפתחו... כך, בהחלתו יתכונו מקרים בהם נתבע טוען טענה הכלולה טענה מרמה ואינו מצליח לעמוד בנטל השכנוע לצורך קביעה מרמה כמשמעותו, אך בה בעת מצליח לערער את הבסיס הראיתי שהציב התובע לביסוס טענותיו ובכך להביא לדחיתת התביעה."

ראו: רע"א 11/7456 בר נוי נ' מלכי אמנה (11.04.2013) (להלן: "ענין בר נוי").

21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.

למעשה, קבע בית המשפט העליון כי יתכונו מקרים בהם לא עולה בכוחה של המביחות להוכיח מרמה, לאחר שלשם הוכחת מרמה במשפט האזרחי, כמות הראיות ורף הראיות הנדרש הם גבוהים יותר מאשר במשפט אזרחי רגיל, שאז לא תתקבל טענה המרמה, אולם, לא מן הנמנע כי כמות הראיות שהביאה המביחות ורף הראיות בו היא עמידה, יהיה די בהם כדי לעקע את גרסתו של התובע ובעצם להכשילו בעמידה בנטל השכנוע הרובץ לפתחו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-3 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1

לגופו של עניין

2

מעמדו של התובע

3

4 .22 בראש ובראשונה, אומר כי אכן מקבל את טענת הנتابעת, לפיה התובע אינו המבוטח
5 אלא אמו, הגבי ליליאן יעקב.

6

7 מעיון ברשימות הפוליסת שהוצאה בגין הרכב, כפי שמצוית בתיק הפליסת בראיות
8 הנتابעת, עולה באופן ברור כי לצד שמה של אמו של התובע, רשום גם שמו של התובע
9 בתור מבוטח ראשי. די בכך, כדי לקבוע כי התובע היה המבוטח הרשות על פי הפליסת
10 שהוצאה הנتابעת לרכב.

11

12 **חוות היידוע בקשר לתנאי הפליסת**
13 .23 חוות היידוע שחללה על המבוקשת כלפי המבוטח היא בקשר לכיסויים הביטוחים ובקשר
14 לתנאים מסוימים יינתן כיסוי ביטוחי ובקשר לסיגרים למטען כיסוי ביטוחי, כדוגמת אי
15 הימצאות מיגון מספק, נחיתה בידי אדם שלא היה מושחה לנחוג על פי רשימת
16 הפליסת, נחיתה בידי מי שרישינו היה שלול בעת קרות מקרה הביטוח וככד.

17

18 .24 בנסיבות העניין, אני סבור כי הנتابעת המציאה את הפליסת לידי אמו של התובע,
19 אשר הייתה בזמנם הרלוונטיים לתובענה עובדת בנק דיסקונט כאשר מדובר
20 בפליסת מסווג קולקטיב עובדי בנק. אין חולק כי בעת קרות מקרה הביטוח התובע
21 התגורר עם הוריו (עמ' 13, שורות 9-8 לפרקוטוק), כך שסביר ביותר להניח כי
22 הפליסת הומצאה בידי התובע או לכל הפחות הייתה בשליטתו.

23

24 .25 בכלל זה, מאחר שיש במקרה בדיקות מיגון שנעשתה לרכב ביום 03.10.2012 (במ/10),
25 בעת שהיא בבעלותו של התובע, הרי שחזקת כי התובע ידע על דרישת הנتابעת לביצוע
26 בדיקת מיגון ועל הצורך באישור מיגון, בהתאם לתנאי הפליסת.

27

28 .29 מכאן, שטענתו של התובע כאילו לא היה מודע לדרישות המיגון, בין היתר בשל הטענה
30 כי הפליסת לא הומצאה לו, שנחתה לעיל, ולהיותו תנאי מהותי לקיומו של כיסוי
31 ביטוחי במקרה של גניבה, הינה טענה ריקה מותוכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 1. יהד עם זאת, וכפי שאראה תחת הפרק של "עמייה בתנאי המיגון על פי הפלישה",
 2 2. אני סבור כי הרכב עמד בדרישות המיגון בין על יסוד אישור המיגון עצמו (במ/10) ובין
 3 3. בשל מחדרה של הנتابעת מלהתריע בתובע בדבר עמידה בדרישות המיגון.
 4
 5

מקרה הביטוח

6 6. הנتابעת מבקשת להראות בסיכון כי צירוף הנסיבות בתיק אינו מקרי ועסקיין,
 7 7. לטענה, בתובע שהוא איש מכירות מנוסחה וחלקלק, שהואיל ולא הצליח למוכר את
 8 8. הרכב כ"עסקה טובה", סמוך לאחר רכישתו "dag" להיעלמותו במטרה לקבל תגמול
 9 9. ביטוח מהנתבעת, תוך מסירת דיווח כובע על גניבת רכב.
 10
 11
 12
 13

14 14. אני רואה זאת עין בעין עם הנتابעת, מהטעמים המובאים להלן:
 15

16 16. טענת הנتابעת כי לאחר שנציגת איתוראן יצירה קשר טלפוני עם התובע
 17 17. וביקשה ממני לבדוק את הרכב במקום החניה התובע סירב לכך, אינה מדוקיקת
 18 18. כזו זה.

19 19. מעיון בתמלול השיחה בין נציגת איתוראן לתובע (הקלטה דיגיטלית מס' 307),
 20 20. עולה כי אמם התובע סירב לרדת לבדוק אם הרכב נמצא במקום מטעמי
 21 21. נוחות גרידא, אולם לאחר שנציגת איתוראן התעקשה, יש לציין כי בקשתה
 22 22. השנייה של הנציגה בפני התובע קטועה, התובע התרצה וירד לבדוק.
 23
 24

25 25. מעיון בתמלול השיחה העקבית אחרת (הקלטה דיגיטלית מס' 308), עולה, על
 26 26. פניו, כי התובע מזdeg ומצוי בלחץ. לא בכדי, הנציג אומরת לו: "...קדום
 27 27. תישאר רוגע, אנחנו כבר מטפלים בזה...." והתובע עונה לה: "אני לא רוגע. לא,
 28 28. לא, לא. יש לי מלא, לא, לא, לא...".

29 29. הנتابעת טוענת כי מזור בעינה כי אף אחד, פרט לתובע, לא ידע על הגניבה בזמן
 30 30. אמתו.
 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1

בקשר זה נשאלת השאלה: מדוע היה צריך להציג דיווח כזה לשכנים. התובע
2 אמר כי אף אחד לא היה באזור החניה כאשר ירד לבדוק לשומו של הרכב.
3 הדבר מובן כיון שהדבר על שעתليل מהורת. האם היה עליו להמציא שכנים
4 יש מאין?

5

6. הנتابעת תמהה על העובדה כי הרכב החינה על ידי התובע בכביש הראשי
7 במקומות החניה ברחוב ללא מוצא שבסיכון לבניין.

8

9. איini רואה כל תמייהה בעובדה זו. ייתכן והרכב החינה שם מטעמי נוחות גישה,
10 ויתכן שלא היה מקום חניה בעת שהגיע התובע עם הרכב בשעת לילה בליל
11 הגניבה.

12

13. הנتابעת תמהה על כך שלא היו כל סימני פריצה או שרבי זוכיות במקום בו
14 החינה הרכב (עמ' 13, שורות 18-19 לפרטוקול).

15

16. בקשר זה, אמר כי בטוחני כי הנتابעת ובאת כוחה יודעות היבט כי פריצה
17 לרכב אינה אך באמצעות שבירות חלונות או שימוש הרכב וכי, למורה הצער,
18 ניתן לפרוץ לרכב גם באמצעות קשים פחות, שאינם משאים מהוחר
19 "עקבות".

20

21. הנتابעת טעונה כי נסיבות בחן הרכב נרכש ממגרש بواسפיה שבצפון כאשר
22 התובע מתגורר בירושלים,ambil שבירץ בדיקת תקיןות מכאנית לרכב, וכעבור
23 חדש ימים לאחר מועד הרכישה כבר העמיד את הרכב לממכר, וכי הרכב עמד
24 לממכר במשך שבעה חודשים, ואז באורך פלא נגנב, היין נסיבות מחסידות.

25

26. לא ברור לי על אילו נסיבות מחסידות מדברת הנتابעת.
27
28. איini רואה כל פסול ברכישת רכב ממגרש גם אם הוא מרוחק ממקום מגוריו
29 של הרוכש. נכון, מן הראוי לדרוש לבצע בדיקה מכאנית של הרכב לצד בדיות
30 משפטיות נוספות, עם זאת, אין מדובר בחובה המוטלת על רוכש וסביר שרוכש
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 37757-10-13 אונן נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 יעדף שלא לבצע את הבדיקה בין על יסוד מראה חיצוני ובין על ידי מותן אמון
 2 לדברי סוחר הרכבים בדבר מצבו של הרכב. لكن, לא ניתן להיתלות על פרט זה
 3 כדי לעורר חשד למקרה.

4

5 גם העובדה שהרכב הועמד למכירה רק חדש ימים לאחר שנרכש, הגם שאינו
 6 אופייני לרוכש רכבים פוטנציאלי, מוסברת היבט על ידי התובע, שמדובר כי הוא
 7 נהוג לפרסם כל רכב שבבעלתו למכירה (עמ' 15, שורות 32-33 לפרטוקול),
 8 שכן סבר שאולי יכול לעשות "עסקה טובה". לא ניתן להסתמך על צירוף
 9 נסיבות זה ולומר כי התובע הינו סוחר רכבים. בכל מקרה אני רואה בצרוף
 10 נסיבות זה כל פסול.

11

12 הנتابעת טוענת עוד כי טענתו של התובע, לפיה לפני שהגיע עם רכבו לחנייה
 13 ביתה פש את אביו בירושלים במלון עץ הזית כדי ליטול ממנו סכום של 200 ש"נ
 14 (הפניה) אינה מתיישבת עם גובה שכרו המוצע ערבי הגניבה, בסך של 12,000
 15 ש"נ - 10,000 ש"נ. הנتابעת תוהה מדוע אדם שמרוויח סכום כזה צריך לנסוע
 16 במיוחד לאביו כדי ליטול סכום של 200 ש"נ. לטעתה הנتابעת, מדובר בסיפור
 17 בדים.

18

19 אני מקבל טענה זו של הנتابעת. הנتابעת נותנת דגש מיותר על סכום הכספי
 20 שהוא נטל מאביו, ולא מתחזקת בסיבה המרכזית לנסעה שביצעת התובע
 21 לאביו והיא פגישה בין ילד לאביו, מאחר שהחמצב בבית לא היה טוב, והתובע
 22 היה מעוניין לפגוש את אביו. יש לציין כי אבי התובע, אשר בעדותו פגישה זו
 23 בה נתן לבנו סך של 200 ש"נ (עמ' 18, שורות 6-10 לפרטוקול). מה עוד, שלא מן
 24 הנמנע כי הגם שהቶבע הרוויח סכום מכובד יחשיט בחודש מצבו הפיננסלי לא
 25 היה טוב.

26

27 דוח איכון הטלפון הנידי של התובע גם הוא ריק מתוכן, שכן התובע הסביר
 28 בעדותו כי כל המקומות שהוא אותר על פי הדוח בשעות הצהרים של מועד
 29 קרות מקרה הביטוח הינם מקומות שבאזור המכלה בה הוא למד בשעתו (עמ'
 30 16, שורות 12-21 לפרטוקול). אני מקבל הסברו זה של התובע.
 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 13-10-37757 אונן כל חברה לביטוח בע"מ
תיק חיצוני:

1. הנتابעת מבקשת להראות כי התובע הציג מספר גרסאות סותרות ובלתי 27.8 עקוביות בהשוואה בין עדותו בבית המשפט לבין גרסה שמסר בחקירה 2. המשטרת ולחוקר הפלילי מטעם הנتابעת.
3. 4. 5. כך למשל, טוענת הנتابעת כי בעוד שבמשטרת מסר כי במועד קרנות מקרה 6. הביטוח עבד במשרד המשפטים, בעודו בבית המשפט העיד כי עבד בעלי 7. גזית. יחד עם זאת, סבורני כי אין ליחס פלש לשוני לאורי זה מאחר שהתובע 8. ציין בעדותו בבית המשפט כי הוא עבד בעלי גזית אך תחיל משורה חדשה 9. (עמ' 11, שורה 6 לפroxokol), כך שלא מן הנמנע כי המשטרה החדשה החללה 10. אותה תקופה ובשל חלוף הזמן לא ידע לשים את האכבע על נקודת הזמן 11. המדויקת. לא בכדי בהמשך חקירותו אומר התובע כי למחרת יום גיבת הרכב 12. החל לעבד במוקדם במשרד המשפטים (עמ' 14, שורות 22-24 לפroxokol).
13. 14. הנتابעת תמהה על כך שאבי התובע וגיסו של התובע, שעיתונים התובע היה 15. מאפשר להם לעשות שימוש ברכב, לא זכרו את הקוד לרכב הגם שדווח על קוד 16. פשוט של 1111*. אני מוצא ליתן למי זכירותם של אבי התובע וגיסו של התובע 17. את הקוד ברכב כל שימוש ולהסביר מכך כי הם מעולם לא עשו שימוש ברכב 18. בניגוד למסתו של התובע, שהרי מדובר ביכולת סובייקטיבית של אדם לזכור 19. או שלא לזכור קוד בן ארבע ספרות בחלו' מעלה שלוש שנים. מה עוד, 20. שהשימוש שעשו אבי התובע וגיסו של התובע ברכב היה לא באופן קבוע 21. ופעמים בודדות בלבד.
22. 23. אין חולק כי על פי דוח החקירה (במ/2), מטעם התובעת שהוקן על ידי חוקר 24. מטעם הנتابעת בקשר למקרה הביטוח, הומלץ לנتابעת לדוחות את תביעת 25. הביטוח שהגיש התובע נגדה, עד אשר ניתן יהיה לצלם את תיק החקירה 26. במשטרת (סעיף 14 יב לדוח החקירה שצורף לתצהיר החוקר).
27. 28. אלא רק שיעון עמוק בבדיקות שביצע החוקר, במשמעותם ובעובדות עליהם 29. הוא התבבש ובמסקנותיו, מלמד כי עסקין בדוח בלתי מבוסס דיו, חסר 30. פרטים מהותיים, מוטה ונשען על השערות גרידא של החוקר, כפי המפורט 31. להלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 **ראשית**, והטעם המרכז ביותר במסקנותי בדבר מסקנות דוח החקירה, נועז
2 בעובדה כי דוח החקירה לא עודכן בעקבות החלטות הפרקליטות לסגור את
3 התקיק בהיעדר ראיות נגד התובע. הרי החוקר מציין בדוח החקירה "בשלב זה
4 אמר ממליצים לחברתכם לדחות את תביעה של המבוצחת (אמו של התובע –
5 נ.ס.) עד אשר נוכל לצלם את תיק החקירה במשטרת... אמר עקב אהר
6 החקירה במשטרת ונודיע לחברתכם בהתאם" (סעיף 14 יב לדוח החקירה
7 שצורף לתצהיר החוקר). אם כן, לא ברור מדוע החוקר לא דאג לעדכן את
8 הנתבעת בדבר סגירות התקיק כנגד התובע כאמור בהודעת המשטרה מיום
9 29.12.2013 בעקבות ההחלטה שלא להעמיד לדין (מושג י' בתיק המוצגים
10 מטעם התובע), כפי שעשה קודם לכך, ביום 15.07.2013, שאז עדכן את הנתבעת
11 כי טרם הסתיימה החקירה במשטרת. לא מון הנמען, כי אילו החוקר היה
12 מעדכן את הנתבעת בדבר הודעת המשטרה, הרי שלא מון הנמען כי הנתבעת
13 הייתה שוקלת לקבל את תביעה הביטוח של התובע בעקבות העדכון.
14
15

שנית, מסקנות דוח החקירה עולה כי החוקר ביסס את מסקנות הדוח ואת
16 המלצותו לנتابעת לדחות את תביעת הביטוח, באופן ממשעוני על יסוד עצם
17 ניהול החקירה המשטרתי נגד התובע ועל סמך תוצאות בדיקת הפליגרף
18 שנערכה לתובע במשטרת. לא בכך, בסעיף 14 יב לדוח החקירה כתוב החוקר,
19 בהמשך להמלצתו לדחות "בשלב זה" את התביעה: "כמו כן, ישנה אפשרות כי
20 יחולט על ידי המשטרה להעביר את תיק החקירה לפרקליטות עם המלצה
21 להגשת כתב אישום...". אמירה זו מבטא עד כמה מסקנותו של החוקר היא
22 מוטת לטובת האינטנס של מי שלחה אותו, הנתבעת, ועד כמה היא נשענת
23 על עצם ניהול חקירה נגד התובע. אם כבר כתוב החוקר אפשרויות ריאליות של
24 תוצאות החקירה המשטרתית, מדווקה לא כתוב גם את האפשרויות האחרות
25 קיימות, לפיהן המשטרה עשויה לסגור את תיק החקירה או שהיא עשויה
26 להמליץ לפרקליטות להגיש כתב אישום נגד התובע אך הפרקליטות עשויה
27 להחליט שלא להעמידו לדין.
28
29

למעלה מזאת, אומר כי אכן מקבל את תוצאות בדיקת הפליגרף כראיה
30 בהליך זה.
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 עד בקשר עם הגשת תוצאות בדיקות הפליגרף כרואה בהליך משפטי, נקבע
 2 "בעוור שתוצאות הפליגרף טרם הוכחו כאמור כדי לשמש כראיות במשפטים
 3 פליליים (להבדיל מהליכי ביןיהם שבהם נדונה שאלה המשך מעמדו של החור או נאשם,
 4 או בקשרו להשתחרר בערובה), אין מניעה להתייר קבילותן של תוצאות בהליכים
 5 אורחיים. זאת בתנאי שני הצדדים הביעו הסכמתם לעריכת הבדיקה והגשת תוצאותיה
 6 כרואה, וכן בכפוף לשיקול- דעתו של בית המשפט".
 7 ראו: ע"י 61/84 ביאז נ' לוי, פ"ד מב(1) 446, 27.04.1988). ראו גם: ע"י
 8 1742/90 בית חירות לנורות "שער ציון" נ' ארדט חברה לביטוח בע"מ
 9 .(03.11.1994)

10 אמנים, הבדיקה נעשתה בהסכמהו של התובע. אולם, לא על מנת להגיש את
 11 תוצאות הבדיקה כרואה לቤת המשפט, שהרי היא נערכה לשם בדיקה וחקירה
 12 משטרתית ולא לשם הצגתה בהליך משפטי זה. מכאן, שעל הנتابעת היה להציג
 13 אסמכתא המעידת על הסכמהו הספציפית של הנבדק להגשת תוצאות בדיקת
 14 הפליגרף כרואה בהליך זה.

15 שלישיית, החוקר מאשר כי בעת עריכת דוח החקירה מיום 30.04.2013 לא היה
 16 בידיו תוצאות בדיקת הפליגרף שנערכה לתובע במשטרת, וכי הוא ביסס
 17 קביעותו רק על סמך אמירה בעלפה של החוקר המשטרתי (סעיף 14 לדו"
 18 החקירה) (עמ' 24, שורות 7-6 לפרטוקול). למדן, עד כמה שיקול דעתו היה
 19 מבוסס, כמעט באופן מוחלט, על פעולות המשטרה בקשר תיק החקירה
 20 המשטרתית, זאת אף מוביל לקבל אסמכתאות מזקקות. לא בצד, החוקר
 21 מאשר כי תוצאות בדיקת הפליגרף תפסו שיעור של 50% ממסקנותו בדוח
 22 החקירה (עמ' 24, שורות 11-10 לפרטוקול).

23 רביעית, דוח החקירה כולל פרטים מחקירה הטלפונית שביצע החוקר לאבי
 24 התובע (סעיף 5 לדוח החקירה) ולהבשו של התובע (סעיף 4 לדוח החקירה),
 25 אשר החוקר מאשר כי הוקלטה (עמ' 22, שורות 21-22 לפרטוקול), זאת מוביל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 37757-10-13 אונן נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- שכורפה ההחלטה לדוח החקירה בנימוק כי הייתה בעיה עם ההחלטה (עמ' 1
2, שורות 23-26 לפרוטוקול). מכאן, שאני יכול להסתמך על החקירה
שנערכה לאבי התובע ולחברו של התובע.
- חמשית**, החוקר מאשר בעדותו בבית המשפט כי הוא זכה לשיתוף פעולה מלא
מצד התובע וזה העביר לו את כל המסמכים שהוא ביקש ממנו (עמ' 23, שורות
5-6 לפרוטוקול). מבלי לקבוע מסמורות בעניין, אומר כי התנהוגות זו אינה
אופיינית למי שמנסה להונאת את חברת הביטוח.
- ששית**, החוקר מטעם הנבעת רשם במסקנות דוח החקירה כי מניות
תדייסי פירות השיחות מכשיר הניד, שהיא ברשות התובע בזמנים
הרלוונטיים לקרותה מקרה הביטוח, על תמיוחות באשר לשיחות שניהל עס
אביו וחברו ביום קרותה מקרה הביטוח (סעיף 14יא לדוח החקירה). אמר ולא
פירט. רק בחקרתו הנגדית, משב החוקר כי כמות השיחות שניהל התובע עס
אביו ועם חברו ביום קרותה מקרה הביטוח הייתה גבוהה יותר מכמות השיחות
שהוא ניהל עס ביום שלפני כן (עמ' 25, שורות 13-19 לפוטווקול). אלא
שbehamsrk חקרתו הנגדית, מאשר החוקר כי כמות השיחות שקיים התובע עס
אביו ועם חברו ביום קרותה מקרה הביטוח היא שלוש שיחות לכל אחד מהם.
גם בהנחה שכמות השיחות שקיים התובע עס השניים ביום שלפני
מועד קרותה מקרה הביטוח, היא אפס, לא ברור לי כיצד יכול החוקר לקבוע
כי עצם קיום שלוש שיחות לכל אחד מהם במועד קרותה מקרה הביטוח מעלה
תמיוחות. הרי לא מדובר בהבדל ממשמעות של כמות שיחות. מה עוד, שעל מנת
להגיע למסקנה אליה הגיע החוקר בסעיף 14 לדוח החקירה, הרי שהיה עליו
לבודק את פירוט השיחות המכשירו של התובע גם לגבי תקופת ארכחה יותר
לפני מועד קרותה מקרה הביטוח, ולא רק חמישה ימים לפניו.
- שבעית**, החוקר מטעם הנבעת כלל לא התייחס לנตอน מהותי ביותר בגרסתו
של התובע מיום 25.04.2013, לפיו בחודשים-שלושה חודשיים עבר למועד
קרותה מקרה הביטוח, הרכב היה בטיפול במוסך בוואדי גוז (סעיף 12 לדוח
החקירה). סבורני, כי היה על החוקר, למצער, פנות לאותו מוסך ולסתות
לבודק עמו את נוכחות טענתו של התובע. מבלי לקבוע מסמורות בעניין, אומר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אונן נ' כל חברת לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 כי ייתכן, שבדיקה זו הייתה מעלה כי הקוד הסודי של הרכב נמסר לשם הטיפול בו לאותו מוסך וכי הקוד היה מצוי בראשות המוסך. דבר שעשוי היה להתפתח לכיווני חקירה אחרים. כאשר נשאל החוקר מודע לא לבדוק נتون זה השיב כי הוא לא ראה לנכון לבדוק זאת (עמי 26, שורות 17-10 לפroxotokol).
 2 איini יכול לקבל תשובה זו של החוקר. מדובר בתשובה מתחמקת שאנארה
 3 באופן סתום, אשר ממחישה עד כמה בדיקתו הייתה חסנה ובلتיה יסודית.
 4
 5
 6
 7
 8 קב"ט איתוראן, מסיק כי לאחר שמערכת האיתוראן הראשתית נמצאה כשהיא
 9 אינה דרוכה חן בשעה 21: 59 במועד קרוטה מקרה הביטוח והן בשעה 22: 47
 10 הרי שהרכב הופעל במצב תקין וחוקי (סעיפים 2 ו- 3 לתקhair קב"ט איתוראן).
 11 דמיינו טווען קב"ט איתוראן כי מי שגנב את הרכב הקיש את הקוד הסודי
 12 שב קודנית האיתוראן (סעיף 8 לתקhair קב"ט איתוראן).
 13
 14 אין זו אלא השערה ועדות סבירה גרידא.
 15
 16 קב"ט איתוראן אינו מומחה למערכות מגנון רכב. עם כל הכבד לדיעותיו
 17 בדבר מגנון דרישות הרכב ונטroleו, חן אין בוגדר ידיעות מקצועיות של מומחה
 18 בעניין. רצתה הנتابעת להראות כי אכן הפעלת הרכב נעשתה על ידי הקשת קוד
 19 הסודי שבאמצעותה, בכיבול, נטroleה מערכת האיתוראן הראשתית, הרי שהיה
 20 עליה להביא חווות דעת של מומחה מגנון שיתמוך בטענתו של קב"ט איתוראן.
 21 היה על המומחה להסביר כיצד פעולות מערכות ההתראות של איתוראן ואת
 22 מגנון הדרישות אופן הפעלתו והאם ייתכו מצלבים שהוא יופעל אוטומטית,
 23 כפי שתוען התובע. מומחה כזה, מילא, היה נשאל על מגנון האפשרויות
 24 להפעלת הרכב, גם מבלי לדעת את הקוד הסודי, למשל באמצעות "קוד
 25 מאסטר", והאם קיימים כלים שבאמצעותם ניתן לפגוע את הקוד הסודי.
 26 משהנתבעת לא פולה על פי דרך המלך על מנת להוכיח את טענתה לעניין
 27 החפעלה החוקית של הרכב בידי הגנב, ולמעשה, העדיפה לבחור באופציה
 28 שאינה מטילה עליה מעמיסת כספית, יצא, אפוא, כי לא עלה בידיה להוכיח כי
 29 גנב הרכב הפעיל את הרכב באמצעות הקשת קוד הסודי.
 30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 גם הרישום של קב"ט איטוראן בדוח איטוראן בכל הנוגע לכמויות המפתחות
 2 שנציג איטוראן קיבל מהתובע לאחר הגניבה, לפיו התובע העביר רק מפתח
 3 אחד, הוא מوطעה מיסודה. במו"ר שכטב החוקר המשטרתי פאיי חיר ביום
 4 2013.05.05, כתוב באופן מפורש כי הוא שוחח עם נציג איטוראן שאמרו לו כי
 5 קיבלו מהתובע שני מפתחות של הרכב. בנוסף לכך, בחקירתו נגדית של
 6 החוקר מטעם הנטבעת עליה כי התובע העביר שני מפתחות לנציג איטוראן
 7 (עמ' 22, שורות 19-20 לפורטוקול), דבר הנשען על המסמכים עליהם הוא
 8 הסתמך לצורך עירכת דוח החקירה.
 9

10 مكان, שיש לשולב מכל טענת הנتابעת לפיה בידי הגנב היה מפתח הרכב.
 11

12 28. יש לזכור כי הגם שמדובר בתביעה אזרחיית והגם שנטל השכנוו הוא של מאון
 13 הסתברויות, כפי המקובל במשפט האזרחי, כמוות הראיות רף הראיות הנדרש לגבי
 14 טענת מרמה, אשר לה גוון מעין פלילי, הם גבוהים יותר.
 15 ראו: עניין בר נוי לעיל.

16 על כן, מכל האמור לעיל, יוצא, כי הנتابעת לא עמדה ברף הראיות הגבוה המוטל על
 17 שכמה כדי להראות כי מתקיימים שלושת היסודות של הדיבור 'כוונת מרמה' לפי סעיף
 18 25 לחוק חזה הביטוח, כאמור בסעיף 18 לעיל.
 19

20 לא עליה בידי הנتابעת להראות כי התובע מסר לה עובדות בלתי נכונות או כוזבות.
 21 מכלל זה, אך ברור כי לא עליה בידי הנتابעת להראות כי את מודעותו של התובע לאי
 22 הנכונות או לכזב של העובדות שנמסרו, לאחר שלא הוכחה מסורת עובדות בלתי
 23 נכונות או כוזבות. וכן, לא עליה בידי הנتابעת להראות כי הייתה לתובע כוונה להוציא
 24 כספים שלא כדין על יסוד העובדות הבלתי נכונות או הכוזבות.
 25

26
 27
 28
 29 29. אני מסכימים עם הנتابעת כי נסיבות המקורה מעלוות סימני שאלה ותהיית. יחד עם זאת,
 30 אין בסימני שאלה ובתהיית הילו, כהוא זה, כדי לעמוד ברף הראיות הנדרש להוכיחת
 31 טענת מרמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אונן נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 **עמידה בתנאי המיגון על פי הפוליטה**
2 30. התובע ביצע חילפה של סוג הרכב בפוליטה מרכיב יודאי טוסון שהיה בעלותו לרכב
3 שבדון שנרכש ביום 23.07.2012. עד ביום רכישת הרכב התובע לנtubeut,
4 באמצעות סוכנות הביטוח, טופס שכותרתו "פרטים לעירית ביטוח החלפת רכב מיום
5 23.07.2012 ע"ש יעקב אורן" אשר הוא נדרש להחותם ולהזיר לsocנות הביטוח
6 (במ/8). על גבי טופס זה נרשם: "המיגון הנדרש: אימובייליזר מקורי+קודן+אייתוראן
7 פעיל+עלוקה. נא להבהיר אישור מיגון".
8
9

10 דרישות המיגון נרשמו גם בעמוד 3 למפרט הפוליטה לרכב ובלשון זו:
11

12 **E1 רמת מיגון**
13 כיסוי בוגד סיכון פריצה ונגינה,
14 מיותנה בקיום מערכת מיגון תקינה,
15 והפעלה בכל עת שהרכב אינו מאושם,
16 המערכת תכלול:
17 שולל תנועה מקורי המותקן
18 על ידי יצנן הרכב, או שולל תנועה מפועל,
19 או שולל תנועה ייודי לדיזל,
20 ובנוסף מערכת איתור פעילה
21 הכוללת קודנית ועלוקה".
22

23 31. בבדיקה המיגון קיים ברכב שבוצעה על ידי איתוראן (במ/10) ישנה חזרה על דרישות
24 המיגון על פי רמתה לעיל.
25

26 בטופס בדיקת המיגון קיים אישור מיגון שבו מצויה טבלה הנוקבת בשמות מערכות
27 המיגון אשר על הבודק לשים אם מערכת המיגון נבדקה, תקינה ואת שם הייצן והדגם.
28 על פי טופס אישור המיגון עולה כי בעת הבדיקה היה קיים ברכב שולל תנועה תקין
29 ומקורני מהיצן, מערכת איתור פעילה ותקינה של איתוראן, ומუרכת איתור נספה
30 לגיבוי ובשםה "פאל" תקינה.
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אונן נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

על יסוד בדיקה זו ניתן אישור מיגון לרכב ביום 03.10.2012, קרי עבר לקרות מקרה הביטוח, והרכב עמד בדרישות המיגון כפי שדרשה ממנו הנتابעת במפרט הפליסה.

3

ראיה לכך, שהנתבעת לא ביטהה את הפליסה, כפי שדגנה ציין בסעיף 4 לטופס הבדיקה כי אם לא יועבר לנتابעת עד ליום 26.08.2012 אישור מיגון, היא תאלץ עם כל הצער שבדבר, לבטל את הפליסה. חיזוק לכך אני מצוי בעובדה כי כל שאלת התובע בעניין המיגון הוא האם החזיר את אישור המיגון לנتابעת ביום 03.10.2012 וזה השיב בחוב (עמ' 17, שורות 11-12 לפרטוקול).

9

32. مكان, שהטעהה שמעלה הנتابעת, ורק לאחר קורת מקרה הביטוח (שארע בשבועה חוזרים לאחר המועד שעד אליו הodeskח התובע להבהיר את אישור המיגון לנتابעת), לפיה הרכב לא עמד בדרישות המיגון, הנה טענה שאיני יכול לקבל. אם הנتابעת לא קיבלת את אישור המיגון מהתובע מודיע השתחתה בכך ששבוע חדש ולא ביטהה את הפליסה, הן כפי שציינה בטופס בדיקות המיגון והן על פי סעיף 21 לחוק חוות הביטוח. למעשה, יצא כי הנتابעת המשיכה לגבות פרמיה עבור כל התקופה, עד לקרות מקרה הביטוח, מבלי שייהה באמות כספי ביוחוי במרקחה של גוניבת רכב. רצתה הנتابעת שלא להעמיד את עצמה ואת מבוטחה מפני סיכון מסויתים, הרי שהיה עליה (בسمוך לאחר הגיעו המועד שעדי אליו נדרש התובע להבהיר את אישור המיגון) להתריע בפני התובע כי לא התקבל אצלה אישור מיגון וכי היא נאלצת לבטל את הפליסה.

21

22. כמו כן, ביחס לטענת הנتابעת כי לאחר שהתובע סיים לעשות שימוש ברכב עבור לנגינה, הרכב לא מוגן די מאוחר שהגנב ידע את הקוד הסודי שבકונציגט, גם היא טענה ריקה מתוכן. הרי כבר ציינתי לעיל כי לא עלה בידי הנتابעת להראות כי התובע הוא שמסר בידי הגנב את הקוד הסודי.

26

33. לפיכך, אני קובע כי הרכב עמד בדרישות המיגון בין על יסוד אישור המיגון עצמוו (במ/10) שניתן עבור לקרות מקרה הביטוח, ובין בשל מחדרה של הנتابעת שלא ביטהה את הפליסה בעקבות אי החזרת אישור מיגון במועד ותחת זאת המשיכה לגבות את הפרמיה או למצער לא התריע בפני התובע בדבר אי עמידה בדרישות המיגון.

31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 כמו כן, אני קובע כי לא עולה בידי הנتابעת להראות כי עבר לתאונת מערכות המיגון
2 של הרכב לא פועל.
3
4 מכאן, אני דוחה מכל וכל את טענותיה של הנتابעת בעניין היעדר כיסוי ביטוחי בשל
5 אי עמידה בדרישות המיגון שבפוליסה.
6

שוויו של הרכב

- 7 התובע הגיש חוות דעתו של שמא依 רכב שהעריך את שוויו של הרכב נכון למועד קרות
8 מקרה הביטוח, על פי מחירו לוי יצחק הרלונטי לחודש מרץ 2013, בסך של 89,000
9 ש"ח, זאת ללא כל תוספות. לאחר שהרכב היה מדגם לקצורי, קבע השמא依 כי יש
10 להוסיף שיעור של 4%, שמסתכם ב- 3,560 ש"ח. כך ששוויו של הרכב, נכון לחודש קרות
11 מקרה הביטוח הוא 92,560 ש"ח, לפי הערכות השמא依 מטעם התובע.
12
13
14 יש לציין כי מדובר בשמא依 מקובצת לוי יצחק המוציאה לאור את מחирונו הרכב אחת
15 לחודש,سلطנותו היה מעורב בכתיבת המחרון (עמ' 21, שורות 15-16 לפירוטוקול).
16
17 שוויו של שמא依 התובע תואמת את האמור במחирונו לוי יצחק.
18

- 19 הנتابעת טוענת כי שוויו של הרכב אינו מדויק מאחר שלא הובא בחשבון פרמטרים
20 נוספים המפחיתים את שוויו של הרכב, כגון מספר בעליים קודמים, מד אוז גבוה, עברו
21 התאונתי של הרכב ומצב המכאי של הרכב. עוד טוענת הנتابעת כי מראיות התביעה
22 אין בנסיבות נתונות מדויקים לגבי מצבו של הרכב.
23

- 24 **באשר למצבו המכאי של הרכב,** התובע טוען כי הוא לא ביצע בדיקה לרכב
25 עבור לרכישתו וכי פרט לנזילת שמן (במ/5) הוא לא הכניס את רכבו למוסך.
26 מכל זה, לא ניתן ללמוד אודות מצב המכאי של הרכב, בין לטובת התובע
27 ובין לטובת הנتابעת. לכן, אין להפחת משוויו של הרכב בגין פרמטר זה.
28

- 29 **באשר למספר הבעלים הקודמים שברכב,** הרי שמנתוני מרכז הסliquה של
30 חברות הביטוח (במ/9) עולה כי לפחות רישום שמו של התובע כבעלם של הרכב,
31 היו רשומים שני בעליים פרטיים. אולם, הרכב גם היה רשום על שם סוחריו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ
תיק חיצוני:

רכב, כפי שמצוין מפרשות במו"ג ב/מ/9. אולם, ברור כי רישום הרכב על שם סוחר המחזיק בתו סוחר מסחרי להירשם במשרד הרישוי כבעליים של רכב פרטי שחדבר ימנה במספר הבעלות של הרכב.
ראו : ה"פ (קריות) 37491-11-13 **חוזם דקזוק נ' רכב עומרי טרייד אין בע"מ**
5 (ת"א 32264/07 ת"א 12.04.2015) ; (25.05.2008).

מכאן, שאני מקבל את טענת הנتابעת בעניין זה.

36.3. באשר לעבורי התאוני של הרכב, לא עולה כי הרכב היה מעורב בתאונה קודמת. חזקה על הנتابעת שיכולה להיות להשיג מסמך המצביע על עבורי התאוני, בין באמצעות חוקרים מטעמה ובין באמצעות פניה למרכז הслילקה, ומשלא הציגוה מסמך כזה משמע כי הוא אינו בנמצא. لكن, אין מקום לבצע הפקחה בשוויו של הרכב בגין פרמטר זה.

36.4. באשר למד אורך הגבהה שברכב, הרי שמדד האורך של הרכב בעת רכישתו הראה 208,000 ק"מ, כפי שנרשם בחזזה המכירה. בעת רכישת הרכב על ידי התובע, הרכב היה בן שווה שנים. לטענת הנتابעת, מד אורך של 208,000 ק"מ ביחס לרכב בן שווה שנים הוא גובה וזוהה פרמטר בולט המשמש להפקחת שוויו של הרכב. בשל מד אורך גובה זה, אני סבור כי אכן היה מקום להפקחת את שוויו של הרכב. אולם, לאחר שלא הובא העמוד הרלוונטי מותך מחירון לי יצחק המתיחס לשיעורי ההפחתה בשל מד אורך, ומאחר שהמשמעותי מטעם התובע אינו מתייחס בחותם דעתו לעניין מד האורך, אין לי אלא לקבוע, על דרך האומדן, כי יש להפקחת שיעור של 5% משוויו של הרכב. דהיינו, מסקן של 84,550 ש"ש, יופחת שיעור של 5%, כך ששוויו של הרכב יעמוד על סך של 89,000 ש"ש, בתוספת דגם לказורי בסך של 3,560 ש"ש.

37. לסיום, שוויו של הרכב (לאחר תוספות והפחותות, כאמור בסעיפים 35 ו-36.4 לעיל) עומד על סך של 88,110 ש"ש.

ריבית לפי סעיף 28א לחוק חזזה הביטוח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-10-37757 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1.38. התובע מבקש מבית המשפט להפעיל את סמכותו לפי סעיף 28א לחוק חוזה הביטוח
2.ולחייב את הנتابעת בשיעור הריבית המרבית, על פי סעיף 28א לחוק חוזה הביטוח,
3.זהינו, פי שלושה מיהריבית החוקית על פי חוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961.
4.
5.במאמר מוסגר אומר כי נכון למועד כתיבת פסק דין זה, נכנס לתוקף תיקון לסעיף
6.28א לחוק חוזה הביטוח, לפיו, בין היתר, שיעור הריבית המרבית שנינתן חייב בו,
7.בנהча שמתוקים התנאים לפי סעיף חוק זה, הוא פי עשרים. אולם, תיקון זה אינו
8.ROLONETTI לעניינו מאחר והואיפה לגבי תביעות שהוגשו לאחר כניסה לתוקף של
9.תיקון זה, קרי ביום 27.11.2016.
10.
11.הнатבעת, אפוא, טוענת כי גם אם תביעהו של התובע תתקבל, אין לחיבתה בריבית לפי
12.סעיף 28א לחוק חוזה הביטוח, מכיוון שדחייתה את תביעת התגמולים שהגיש התובע,
13.נעשתה בדרך מקובלת ובתום לו.
14.
15.על פי ההלכה הפסוכה הפעלת הסנקציה שבסעיף 28א לחוק חוזה הביטוח היא ענין
16.שבשיקול דעת בית המשפט היושב בדיון.
17.
18.עוד נקבע כי יש להפעיל סנקציה זו במסורה וליחיד אותה רק לאוותם מקרים שברו
19.מהם כי המבנתה עשתה שימוש בהליך המשפטי כאמצעי לעכב את התשלומים ולהתניש
20.את המבנתה.
21.ראו: ע"א 4819/92 **אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' ישר**, פ"ד מט(2) 749, 778
22.(30.07.1995).
23.
24.בנסיבות העניין, סבורני כי דחייתה של הנتابעת את תביעת התובע, נעה על בסיס
25.בדיקה ועל יסוד חשד, שהתברר כאן כי איינו מגע עד כדי מסירת עובדות כזבות
26.ומרומה. אולם, לא עליה בידי התובע להראות כי דחיתת תביעתו על ידי הנتابעת הייתה
27.רק על מנת להתחמק מתשלומים תגמולי הביטוח ללא בסיס סביר לדחיתה.
28.
29.מכאן, שאין מקום, לטעמי, לנ��וט בסנקציה הקבועה בסעיף 28א לחוק חוזה הביטוח
30.כנגד הנتابעת.
31.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 37757-10-13 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 **נוקי ממון ונזקים בלתי ממוניים**
- 2 43. התובע מבקש לחייב את הנتابעת בנזקים ממוניים ובלתי ממוניים נוספים שהועמדו על ידו, לצרכי אגרה בלבד, על סך של 5,122 ש"ח.
- 3
- 4
- 5 בסיכון טענות התובע, אין כל התייחסות לפירוט הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים, כביכול, שנגרמו לתובע, אלא הפניה לסעיף 11 לתחזיר עדותו הראשית של התובע, בו טוען כי נגרמה לתובע עצמת נפש רבה בעקבות ניהול התובענה. כך גם בתצהיר עדותו הראשית של התובע, אין כל התייחסות לראש נזק זה פרט לטענה כללית שנגרמה לו עצמת נפש, ללא כל התייחסות לנזק הממוני הטען.
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11 44. משכך, ומוביל להכביר בעניין, אומר כי מאחר שהtouteu לא הביא כל אסמכתא בעניין נזקי הממוניים, כביכול, כתוצאה מניהול התובענה, אני דוחה את רכיב הנזק הממוני שבtabuitה התובע.
- 12
- 13
- 14
- 15 45. לא כל שכן, באשר לרכיב הנזק הבלתי ממוני. סבורני, כי בשל ניהול התובענה ועל כל ההליכים המייגעים שהtouteuלקח בהן תוך שיתוף פעולה מלא עם הנتابעת או מי מטעמה, ובעקבות דחיתת Tabuitה של התובע לקבלת תגמול ביטוח, נגרמה לו עצמות נפש, שאני מעריך אותה (בתיקת ראש הנזק שהועמד לצרכי אגרה) בסך של 3,500 ש"ח.
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20 **סיכום**
- 21
- 22 46. התביעה מתකבלת חלנית.
- 23
- 24 47. הנتابעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:
- 25
- 26 47.1. סך של 91,610 ש"ח (כאמרור על פי סעיפים 37 ו- 45 לעיל), בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 18.03.2013 (מועד קורת מקרה הביטוח) ועד תשלום המלא בפועל.
- 27
- 28
- 29 47.2. הוצאות משפט (בכלל זה אגרת בית המשפט ושכ"ט עו"ד) בסך של 18,500 ש"ח.
- 30
- 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-10-37757 אוון נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 .47.3 שכר העדים כפי שנפסק בדיון.
- 2 הסכומים הכלולים ישולם תוך 30 יום מיהוים.
- 3 .48 הנتابעת תישא בשכר העדים מטעמה כפי שנפסק בדיון.
- 4 .49 המזכירות תשליח את פסק הדין לב"כ הצדדים ותשגור את התקין.
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14 ניתן היום, ה' טבת תשע"ז, 03 נואר 2017, בהעדר הצדדים.
- 15

נצר סנארה, שופט

16
17
18
19